

Ole Donner (FP):

Jeg vil gerne starte med at kommentere et par af de seneste korte bemærkninger. Hr. Arne Melchior og hr. Kaj Ikkast var enige om, at trafikministre skulle have et godt humør. Jeg er enig i, at det har de to herrer, som hver for sig har haft posten i nogen tid, og jeg vil sige, at med de ting, der er sket inden for de sidste mange år inden for trafikken, skal man nok være en ren humørbombe for at være trafikminister. Jeg er meget spændt på, hvordan det går med vores nuværende trafikminister; hans humør stiger og stiger, og det bliver spændende, hvor højt det kommer op.

Hr. Arne Melchior brugte en sammenligning om, at mange ægtefæller havde stået foran præsten og lovet, at de ville leve sammen, indtil døden skilte dem. Den kan måske godt bruges her, men jeg vil nu sige, at det forlig, der er indgået mellem de mange partier, minder meget mere om et registreret partnerskab end om et ægteskab.

Fremskridtspartiet har hele tiden været modstander af den måde, Storebæltsforbindelsen er skruet sammen på. Vi mener, at det skulle have været gjort i privat regi. Vi mener ikke, at der var opstået så mange problemer, hvis det var blevet gjort i privat regi.

Vi har jo haft masser af problemer omkring Storebæltsforbindelsen. Selv en ganske almindelig licitation kunne man ikke finde ud af; dér måtte man for EU-Domstolen. Der har været masser af miljøproblemer. Vi var ved at komme i krig med Finland, fordi det ikke var muligt at sejle under broen med en vis højde.

Og så selve økonomien i det. Nu siger Venstre: Økonomien skrider ikke. De Konservative går endnu længere og siger: Økonomien holder. Det er også rigtigt efter konservativ filosofi, for hvis den ikke holder, bevilger man bare nogle flere penge, og så har hr. Kaj Ikkast ret: så holder den.

Det er lidt svært at komme efter hr. Kaj Ikkast, for hr. Kaj Ikkast er en stærk tilhænger af broforbindelser, næsten uanset om de når helt over, og uanset hvad de koster.

Hr. Arne Melchior sagde til hr. Kaj Ikkast, at det nok var at gå for vidt at sige, at det var et held, der skete det dér uheld i Storebælt; jeg er helt enig med hr. Arne Melchior i, at det er nok at gå for vidt. Jeg husker alligevel den aften, hvor hr. Kaj Ikkast stod dér med snublekysen på og sagde: Jeg er stolt af det, der er sket her! Tja, det kan man så tolke, som man vil.

Jo, og så var der lige en enkelt ting til: Hr. Kaj Ikkast citerede med formandens tilladelse et dagblad, som hed Mandag Morgen. Som navnet svagt antyder, udkommer dette blad om mandagen og er således ikke et dagblad, men et ugeblad.

Fremskridtspartiet havde hellere set, at Storebæltsforbindelsen havde været et privat foretagende. Så ville man kvit og frit efter en årrække, når afskrivningen havde fundet sted, kunne overtage denne broforbindelse uden problemer.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på, når både Venstre og De Konservative og forligspartierne i det hele taget siger, at økonomien holder, at det startede med 12,9 mia. kr., det er kommet op på 21,6 mia. kr., og i løbende priser er det 38 mia. kr. – jo, selvfølgelig holder det. Hvis en mand vil bygge et parcelhus til 120.000 kr. og det kommer til at koste 3,5 mio. kr. og han så siger: Jo, men økonomien holdt, ja, så holdt den da også, men jo ikke særlig godt.

I øvrigt er jeg tilfreds med, at der ikke bliver 3 års forspring til DSB; jeg havde frygtet – og jeg har endda været så frimodig at udtale det engang – at det såmænd skulle nok blive sådan, at selv om det hele stod færdigt, ville man lade togene køre i 3 år og lade broen være spærret af. Men jeg er glad for at høre hr. Kaj Ikkast sige, at sådan bliver det ikke; så noget godt er der da kommet ud af debatten i dag.

Jeg håber, at man fremover, når man skal lave sådanne projekter – nu tænker jeg først og fremmest på Fehmern-forbindelsen – vil lytte lidt til Fremskridtspartiets tanker om at lade private gå ind i det, vil lade private komme med et oplæg til, hvordan de synes at forbindelsen bedst og billigst skal laves, og lade dem have ansvaret for, at det miljømæssige er i orden, inden de går i gang, i stedet for at bruge de dårlige erfaringer, som vi har fået på Storebælt, og som vi får uddybet og udvidet på Øresundsforbindelsen.

Jeg skal til slut sige, at vi ikke kan stemme for det af SF fremsatte dagsordensforslag. Vi tager redegørelsen fra trafikministeren til efterretning. Uagtet vi ikke er helt tilfredse, kan vi jo ikke lave om på tingenes tilstand, så vi tager ministerens redegørelse til efterretning.

(Kort bemærkning).

Kaj Ikkast (KF):

Det glæder mig meget at blive erindret om den gang vi forhandlede. Det er ved at være mange år siden.